

[Malchau.]

Der var i sin tid et stort og sikkert flertal her i rigsdagen for at gå med i denne organisation, og det samme er tilfældet med hensyn til det foreliggende forslag. Vi danske føler os også på dette område fuldstændig solidariske med de øvrige demokratiske lande, og vi vil derfor yde vort bidrag til sikring af freden og friheden og være med til gennem de foreslåede foranstaltninger at skabe den tryghed, der er nødvendig i tilværelsen.

Vi vil også i givet tilfælde være med til, dersom freden og friheden trues, at møde enhver angriber med fornøden styrke, så at eventuelle angreb kan tilbagevises.

Det kan ikke stærkt nok og heller ikke ofte nok fremhæves, at såvel Atlantpagtens formål som hensigten med oprettelsen af den fælleseuropæiske hær udelukkende er en forsvarsforanstaltning, og at ingen af de tilsluttede lande har aggressive planer mod noget andet land. Udviklingen har medført, at intet land nuomstunder kan stå isoleret, men vi må alle stå sammen for at værne friheden. Vi ønsker retten sat i højsædet i stedet for magten; det modsatte har vi fået tilstrækkeligt af under den tyske besættelse. Vi vil værne om vor kultur og de goder, som vi anser for en betingelse og en forudsætning for en menneskeværdig tilværelse. Det er jo ikke sådan, at vi ved vedtagelsen af dette forslag giver afkald på vor selvstændighed, eller at vi frasiger os vor ret til også i fremtiden selv at varetage vore interesser; men vi kan ikke alene stå som dem, der blot nyder, vi må også være med til at yde noget til det fælles formål.

Der er måske nok nogle, der nærer betænkelighed ved, at man agter at lade Vesttyskland deltage med styrker i det europæiske forsvar — den højtærede forsvarsminister har nævnt det, ligesom også ordførerne har været inde herpå —, men for det første føres der endnu forhandlinger derom, og for det andet er det således, efter min opfattelse i hvert fald, at dette, at man medtager Vesttyskland i forsvaret, aldeles ikke betyder en genoplivning af det tidligere tyske militærsystem; det betyder kun, at man derved optager et demokratisk folk med et demokratisk styre i et demokratisk fællesskab. Selv et land som Frankrig er jo gået ind derfor. Man må huske, at forsvaret af Vesteuropa omfatter også forsvaret af Vesttyskland, og hvad der må være af afgørende betydning, i hvert fald for os danske, det omfatter også forsvaret af Danmark. Vor

stilling til dette spørgsmål må på forhånd være givet, og den må være præget også af hensyn til os selv.

Den højtærede forsvarsminister omtalte også den kommende forsvarslinie, og jeg finder, det er en naturlig ting og i overensstemmelse med general Marshalls udtalelser, at forsvarslinien må være demarkationslinien. Jeg tror, der er gjort et heldigt valg i udpegelsen af den øverstkommanderende for det vesteuropæiske forsvar, general Eisenhower. Hans navn har overalt en god klang fra den afsluttede verdenskrig, og han nyder almindelig agtelse og tillid fra alle sider.

Det forsvar, der her er tale om, er som nævnt et forsvar for hele Vesteuropa, men i lige så høj grad interesserer det os, at det er et forsvar for Danmark, hvilket vi naturligvis i første række må være interesseret i at yde vort bidrag til. Havde vi haft et sådant fælles forsvarsforbund med forpligtelser een for alle og alle for een og med tilstrækkelig styrke bag sig, ville det i sin tid kunne have hindret Hitler i at angribe og erobre det ene land efter det andet.

Det bør fremhæves, som det også er sagt her i dag, og som der står i folketingsudvalgets betænkning, at den øverstkommanderende i fredstid kun kan gøre henstillinger til de nationale regeringer. Spørgsmålet om, hvorvidt disse henstillinger skal tages til følge eller ej, afgøres efter hvert enkelt lands forfatning. Dermed er den endelige afgørelse af de spørgsmål, der kan komme til at foreligge, til enhver tid lagt i de pågældende regeringers og i rigsdagens hånd. At det danske kommando i Tyskland straks tildeles den øverstkommanderende er naturligt, men iøvrigt er det selvsagt forudsætningen for den foreslåede ordning, at danske militærstyrker først og fremmest skal anvendes til direkte forsvar af dansk territorium. Det er givet, at fremtiden vil kræve ofre af os, men intet offer er for stort, når vi derved kan bevare det, som vi alle ønsker og håber at kunne bevare, nemlig freden, så at vi aldrig mere her i Danmark skal komme til at opleve en 9. april.

Det ærede medlem hr. Henry Hansen omtalte den siddende forsvarskommission, og jeg vil gerne i den forbindelse sige, at det må være sådan, at vi får en ny forsvarsordning forelagt og færdigbehandlet, inden rigsdagen i år hjemsendes, enten det så bliver før eller efter påske; men forudsætningen for, at dette kan lade sig gøre, er, at alle medvirker til, at vi får denne ordning,